



Amsterdam - Trg Dam



Pariz - Eiffelov toranj



Pogled na Hohenschwangau

# C'est la Vie - to je život!

NAPISALI I SLIKALI: **DAMIR PRITIŠANAC I NADA BLAŽEVIĆ**

U našem slučaju polazak je bio 05. srpnja. Nakon odlične kave u našem kvartovskom kafiću 'Mursa' krenuli samo put Klagenfurta i jezera Wörthersee. To je put koji nam je odavno poznat: prvih nekoliko stotina kilometara vodi nas Podravskom magistralom prema Varaždinu i Mariboru. Puni smo energije i vozimo se turistički, uživajući u svakom kilometru ceste. Granicu

s Slovenijom prelazimo popodne i odmah uočavamo veliku prometnu gužvu, najvjerojatnije uvjetovanu nedavno uvedenom vinjetom koju svi žele pod svaku cijenu ne platiti. Kolona je duga, no nakon Maribora promet postaje rjeđi. Jedna usputna kava kod Dravograda i predvečer smo u kampu Strandbad na jezeru. Nesebičnu pomoć pruža nam postariji Nizozemac - posuđuje nam čekić koji sami nismo ponijeli, a zemlja je bila pretvrda da bismo klinove zabili ručicama. Kako je rekao, ovdje ljetuje

Planiranje putovanja na dva kotača iziskuje višemjesečnu pripremu, pa je tako bilo i u našem slučaju. Prije svega morate odrediti rutu kojom će te putovati, predvidjeti alternativne pravce i mjesta koja želite posjetiti i svakako morate znati što od ponuđenog želite vidjeti. Naš je moto: ako uspijemo ostvariti 50 % od planiranog, to smatramo uspješnom realizacijom putovanja



Brener



vjernim putopiscima  
**METZELER**  
 poklanja par guma



Dvorac Neuswanstein



Dvorac Hohenschwangau



Dvorac Neuswanstein



Ulazak u Nizozemsku



Amsterdam - vjetrenjača De Gooyer 1725. g.

već dugi niz godina sa svojom suprugom, koja uglavnom sjedi u predvorju kamp prikolice i 'komandira', a on jedan neprekidno radi i pokorno izvršava njezine zapovjedi. Kakva ti sve može biti starost! Gledam svoju ženu i razmišljam: vidjet ćemo mi još tko je glavni. Postavljamo šator, kraj nas su četiri djevojke svaka na svom motoru. Simpatično susjedstvo, ali ubrzo spoznajemo da su malo više no obične prijateljice. Kažem Nadi: ja sam bez brige, a ti se čuvaj. Večer provodimo grickajući bavarske perece i pijući pivo.

Sljedeće jutro i prijepodne provodimo na jezeru, a popodne smo krenuli prema Fussenu u Bavarskoj. Sve je bilo OK do dolaska u Spittal, gdje je počela obilna kiša. Oblačimo kišnjake nadajući se da će ova nevera kratko trajati. Sljedeći kilometri uvjerali su nas da takva mogućnost nije vjerojat-

na. Prolazimo Lienz i vozimo prema Brunicu. Toliko se smrklo od oblaka, da prolazeći kroz Dobbaco (inače poznat kao izvor rijeke Drave) ne uspijevamo napraviti niti jedan snimak. U Brunicu se zaustavljamo na kavu. Pri ulasku u jedan caffè u centru za nama ostaje trag od vode koja se slijeva niz kišnjake. Vrijeme je nemilosrdno, ali nastavljamo po velikom pljusku moto rutom 179. Usudio bih se reći da su na jednom dijelu ove rute padale i sjekire! Planinski prijevoji Brenner (1375 m) prelazimo bez problema i na naplatnoj kućici dajemo 8 € za tu avanturu. U okolici Innsbrucka pojavila se duga, pa smo na čas pomislili da nam nebo daje znak da je s kišom gotovo. Tu nadu utopio nam je sljedeći oblak, kojemu se ovaj put pridružio i mrak, pa nam je vožnja postala još napornija.

Napokon Fussen. Zaustavljamo se pod tendom jednog lokala svjesni da

od kampiranja nema ništa. Smještaj jedva nalazimo u jednom malom obiteljskom hotelu (88 € sa doručkom). Jutro nakon potopa koristimo za posjet jednom od najljepših dvoraca Bavarske, Neuswansteinu. Dakako, kiša pada i dalje, no ne predajemo se. Motor i opremu ostavljamo na čuvanom parkingu, pa se turističkim busom penjemo do dvorca. Na jezeru Alpesee prvo nailazimo na dvorac Hohenschwangau. Riječ 'bajka postaje preskromna za ono što se nudi pogledu! Još jedan uspon i dolazimo do mosta Marie-Bridgea, odakle je najljepši pogled na dvorac Neuswanstein. Taj prelijepi dvorac na ovoj rajskoj lokaciji dao je izgraditi bavarski kralj Ludvig II (1845. – 1886.). Puno je turista u obilasku, pa tako upoznajemo Leeu i Jorma, te Rittu i Villa, motoriste iz Finske, s kojima se družimo prilikom posje-

ta dvorcu. Ulaz je 9 € po osobi. Po povratku do motora oblačimo kišnjake, pa ponovo na cestu. Čuvaru dajemo «bakšu» od 3 €. Ne vjeruje, nije to ovdje običaj, kaže nam da navratimo češće. Vozimo se autocestom prema Ulmu i Stuttgartu, jurimo jer ovdje nema ograničenja brzine ni naplate cestarine. Kod Stuttgarta se zaustavljamo i skidamo kišnu opremu jer se pojavilo sunce. Radost kratko traje jer uviđam da sam izgubio mobitel. Pozivam svoj broj s Nadinog moba. Javlja mi se ženski glas i pita me što želim i neka odj...m. Ne mogu vjerovati, zovem T-mobile da mi blokiraju karticu. Uz velike napore to uspijevam. Nije mi toliko stalo do uređaja, koliko do kartice, na kojoj su mi svi važni brojevi. Savjet iz ovog iskustva bio bi: sve bitne brojeve upišite u rokovnik ili adresar. Nakon kraćeg oporavka s grčem u želucu krećemo



Amsterdam - ulica



Amsterdam - kafić u malom dvorcu



Moto servis Amsterdam



Central station Amsterdam



Westerkerk crkva sa panoramskim pogledom u kojoj je sahranjen Rembrandt



Kanal Amsterdam

dalje i stižemo u Oberhausen nedaleko Mannheima, gdje noćimo.

Nakon jutarnje kave i doručka grabimo ka Kolnu i Venlu, mjestu na granici Njemačke s Nizozemskom. Zaustavljamo se tek da natočimo gorivo, jer XJR je uvijek žedan motor. Naravno da smo u kišnjacima, vrije-

me se nije oraspoložilo. I dalje nas mrko gleda, a povremeno i zalije od sveg srca. Nakon puno kilometara ulazimo u Nizozemsku. Preko Eindhovena vozimo do Amsterdama i oko 14 h uz pomoć navigacije dolazimo u kamp Zeeburg, naše odredište i bazu za narednih pet dana. Smještaj u bungalovu - ili kako

ovdje kažu: kabini - morali smo bukirati još u Hrvatskoj prije polaska. Kamp se nalazi na periferiji i puno je ljepše prezentiran na netu. Nalazi se u neposrednoj blizini geta u kojem stanuju čudni stanovnici, a sve to zajedno obitava ispod velikih petlji autocesta. Trenutno ne pada kiša,

pa odlazimo u grad. Zaustavljamo se kod vjetrenjače De Gooyer sagrađene 1725. godine i fotografiramo je. Tek što smo krenuli dalje, „pokupio“ nas je neki melež s Pasatom koji je žurio da prođe kroz žuto svjetlo na semaforu. Srećom, uspio sam koliko-toliko pognuti motor, pa me 'zakačio' po desnoj čizmi i otkinuo desni odmarać za nogu. Stao je nekih stotinjak metara dalje i gledao u nas. Mahnuo sam mu da ode, samo mi je još trebala policija i sati natezanja i utvrđivanja činjenica.

Neko vrijeme zadržavamo se u istočnom dijelu grada. Sreli smo dva policajca na biciklima s podužim pendrecima te ih pitamo gdje sutra možemo montirati drugi odmarać. Izuzetno su susretljivi, preko Motorole zovu bazu i daju nam nazive nekoliko ulica i adrese moto servisa. Ukucavamo

ih u GPS. Srdačan pozdrav i vraćamo se u kamp. Ne pušim već deset godina, no unatoč tome kupujem duhan Drum, motam ga i pućkam uz Heineken u kaficu kampa, koji radi do dva ujutro. Interesantno je da ovdje dan traje gotovo do 23 h. Jedne večeri nam je tako granulo sunce u 22 h. Noć je protekla u velikom nevremenu i hladnoći jer temperature ovdje u ovim uvjetima padaju na nekih 11 C. Ujutro odlazimo u grad do moto servisa, gdje nam postavljaju odmarać od nekog drugog motora jer originalni nemaju, pa to više liči na kakvu protezu, ali barem ispunjava funkciju. Neću više morati držati nogu u zraku, a ta pogodnost stajala je 35 €. Po povratku u kamp upoznajemo prve susjede u bungalovu, Tatjanu i Kenya, simpatični mladi par iz Danske. S njima na terasi pije-



Istočni prsten kanala

Agram

životno i dobrovoljno zdravstveno osiguranje

Život i bezbrižnost!

Sigurnost i zdravlje!

Povjerenje i sreća! U paketu

**Life plus!**

Polica životnog osiguranja i **poklon** polica dobrovoljnog zdravstvenog osiguranja ... zajedno!

Agram life  
POLIKLINIKA  
SUNCE



Detalj s ulica Amsterdama



Amsterdam - kao u Veneciji



Muzej hasiša i marihuane

mo kavu i dogovaramo se kamo ćemo popodne. Odlučili smo se za najstariji gradski spomenik i prvu župnu crkvu Oude Kerk. Ona se nalazi na mjestu drvene kapele s početka 13. stoljeća, koja je uništena u požaru. U 14. st. je obnovljena kao kamena crkva. Tijekom godina proširila se u veliku gotičku baziliku, sada u središtu četvrti crvenih svjetiljki (kakav paradoks!). Posvećena je Sv. Nikoli, svecu zaštitniku grada i mješavina je arhitektonskih stilova od Srednjeg vijeka do renesanse. Odlazimo dalje do glavnog trga, u samo srce Amsterdama. Trg se zove Dam i označava mjesto negdašnje brane na rijeci Amstel iz 13. st. Tu parkiramo pod velikim obeliskom posvećenom žrtvama II Svjetskog rata. Ovdje nije problem bicikl ili motocikl parkirati bilo gdje, ali ne daj bože to pokušati automobi-

lom. Istog trena podići će vas pauk ili ćete u najboljem slučaju dobiti lisice na kotač. Kako je Dam glavni trg u Amsterdamu, za usporedbu zamislite da parkirate motocikl na trgu Bana Jelačića u Zagrebu, a da vam pri tome policija pomaže da nađete slobodno mjesto pod Banovim spomenikom (zvuci kao utopija, zar ne?).

Lagano sipi kiša, pa odlučujemo prošetati trgovinama u potrazi za kakvim suvenirom. Uz put je mnoštvo coffee shop-ova, a razne travčice rastu na ulazima tih lokala, gdje ih brižno njeguju u keramičkim posudama. Po novom zakonu na ulazu stoji upozorenje da je zabranjeno pušiti duhan koji je štetan, nego treba pušiti isključivo čistu travu koja je ljekovita. Našem čuđenju nema kraja. Nedaleko odavde je muzej hasiša i marihuane. Šećemo kroz četvrt crvenih lampi,

slikamo i snimamo ulice. Kraljice noći iz izloga galame jer nije dopušteno snimanje, ali kako da snimamo povijesne građevine ili neki drugi sakralni objekt koji se ovdje nalazi? Mnoštvo je tu narkomana, Crnaca, Marokanaca, rastafarianaca, džepara i kojekakvih kriminalaca. Svi su napušeni ili pijani, pa stalno nešto dobacuju prolaznicima. Upozorili su nas da opasnost od njih vrebna na svakom koraku takvih četvrti. Kažem Nadi da ne brine jer mislim da su moja izbrijana glava, namrgođen pogled i mnoštvo tetovaža kakova-takova viza da baš nećemo biti prvi na udaru ovdašnjih lopo-

va. Bio sam u pravu, neki su nam se i micali s puta.

Po povratku s šetnje kupili smo par suvenira i vratili se na trg. Na samom trgu nalazi se muzej Madame Taussaud koji je ogranak Londonskog muzeja voštanih figura. Ulaz je 25 € po osobi, pa odustajemo od posjeta.



Coffe shop

# MOTO OPREMA

Kustošijanska 19 B | tel./fax.:01/3768 232  
www.moto-oprema.hr | info@moto-oprema.hr



## POPUST % !!!



Čelična kočiona  
crijeva s doživotnom  
garancijom





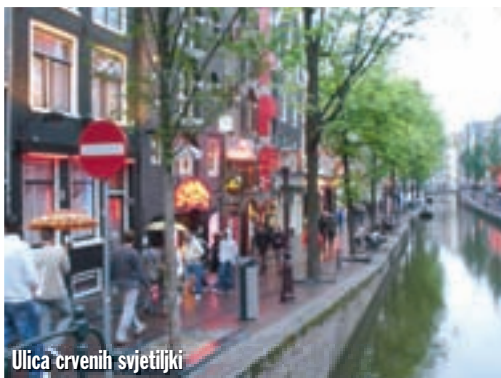
Trg Dam



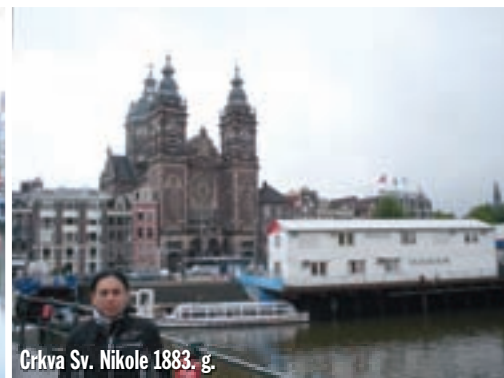
Westerkerk - pogled na grad s tornja (1631. g.)



Najšira ulica prema središnjoj stanici



Ulica crvenih svjetiljki



Crkva Sv. Nikole 1883. g.

Još malo lutamo po velikoj gužvi, ali lagano kiši, pa odlazimo do bungalova. Volio bih da mogu pisati kako je vrijeme super, ali nismo bili te sreće, no da ne bih stalno kukao (jer vrijeme u Amsterdamu ovih dana nikome nije bilo naklonjeno) mogu reći da je Amsterdam privlačan, jedinstven i uzbudljiv grad. Riznica je nevjerovatnih umjetničkih bogatstava i živo utjelovljenje 900-godišnje povijesti tijekom koje je postao središte velikog svjetskog carstva. Kroz povijest sazio je u današnju modernu, opuštenu i tolerantnu prijestolnicu. Elegantan i spokojan, Amsterdam ima i svoju mračnu stranu koja je za njega karakteristična koliko i poznata mreža kanala. Što god da ovdje tražite, ovaj grad vas neće razočarati.

Sljedeće jutro odlučujemo ići tramvajem do grada. Stanica je neposredno uz kamp. Do središnje postaje odlazimo 26-ticom, što znači tri tramvajske stanice. Tramvaji ovdje prolaze često,

a dolasci i odlasci su vrlo točno ispisani na displeju svakog stajališta. Šetnju započinjemo posjetom crkvi sv. Nikole izgrađene 1883. godine. Sljedeće što smo posjetili je crkva Westerkerk, s čijeg se visokog tornja pruža nezaboravan pogled na grad. Penjemo se uskim stubama, te izlazimo na ograđeni vidikovac pod tornjem, na čijem je vrhu šareno obojena carska kruna Maksimilijana Austrijskog. Crkva je sagrađena 1631. godine, a projektirao ju je Hendrick de Keyser. Unutrašnjost je neukrašena i skromna, samo su orgulje raskošne. Na spomeniku Rembrandtu koji se ovdje nalazi stoji da je slikar pokopan ovdje, iako točno mjesto groba nije poznato, pa tako i nije označeno unutar crkve. Nakon Westerkerka odlazimo do Sky Swatcha, nakrivljenog kafića kojeg je Rembrandt često slikao. Prvobitno je to bila kuća čuvara brane, a danas je tu ugodan kafić s mirnom terasom uz kanal koji je prokopan početkom 16.

st. da se olakša pristup brodovima. Uzduž kanala odličan je pogled na Montelbaanstoren, utvrđeni toranj sagrađen 1512. godine na istočnom dijelu Amsterdama, izvan gradskih zidina. Prvobitna namjena bila mu je da brani nizozemsku flotu, a danas udomljuje upravu za vode. U svakom slučaju, to je lijepa građevina. Dok lagano hodamo, zvoni mobitel. Nazvao je Branko, naš frend motorist koji već 30 godina stanuje u Parizu, te nam kaže da puno ne razmišljamo, nego da se spakiramo i dođemo do njega. Pogled u sumorno nebo i - odluka je konačna. Ostatak ćemo još jedan dan ovdje, kako bismo posjetili Harlem i Sjeverno more. To znači da odustajemo od Bruga, Genta i Antwerpeena. Šteta, ali dosta nam je jeseni, pa ipak je sedmi mjesec! Hvatamo tramvaj 26, s nama uskaču Marokanci i još par tamnijih klinaca, onakvih kakve možete vidjeti samo u holivudskim filmovima o repe-

rima i crnačkim bandama. Nadi je malo nelagodno, no dečki su odlični, na izlasku iz tramvaja pristojno pozdravljaju. Stižemo u kamp, jedan Heineken, pa spavanje.

Ustajemo, uz kavu i krafne opraštamo se s Tatianom i Kennym i krećemo za Harlem. To je izlet od oko 35 km. Po dolasku se zaustavljamo na trgu Groote Markt. Veličanstveno je. Krasan gradić klasične nizozemske arhitekture, kuća ne većih od tri kata, sa živopisnim pročeljima i velikim prozorima, kao i svugdje u ovoj lijepoj zemlji. Prozori su, naravno, veliki zato da u unutrašnjost domova uđe što više svjetlosti, obzirom da je većina dana ovdje tmurna. Nakon obilaska grada sjedamo na motor i idemo prema Zandvoortu, mjestu na Sjevernom moru. Na sreću, malo smo zalutali, tako da stižemo do Zaanstada, na čijem se ulazu nalazi stara vjetrenjača koja je i danas u funkciji. Vlasnik nam je dopustio da



Muzej Madame Tausaud



Pogled s kanala na toranj Montelbaanstoren 1512. g.



Sky Swatch iz 1695. g.



Zapadni prsten kanala



Zaanstad, vjetrenjaca



Haarlem, Grote Markt glavni trg



Haarlem



Zandvoort, Sjeverno more

je detaljno razgledamo, pa smo tako imali priliku vidjeti cijeli mehanizam i proces mljevenja žita. U prizemlju vjetrenjače nalazi se trgovina s izvornim holandskim proizvodima koji se i danas pripremaju na tradicionalni način. Bogatiji za još jedno iskustvo odlazimo u desetak kilometara udaljeni Zandvoort. Vjetar je gotovo olujni, ali to ne smeta mnoštvu surfera koji uživaju u valovima. Obala je bitno drugačija od južne, mediteranske. Neugledna je, puna trske, trave i šaša među zemljanim i pjeskovitim dinama. Sve ovo više liči na vojni poligon za tenkovsko bojevo gađanje nego na ljetovalište. More je zeleno žute boje, a sama plaža je nasipana pijeskom u širini od 40-tak metara i proteže se kilometrima. Turisti su ovdje smješteni u kontejnerima koji su gusto postavljeni jedan uz drugi. Odlazimo u punoj opremi do vode, dotičemo prstom more, u prvi tren ne skidamo čak ni kacige. Pitam Nadu da li

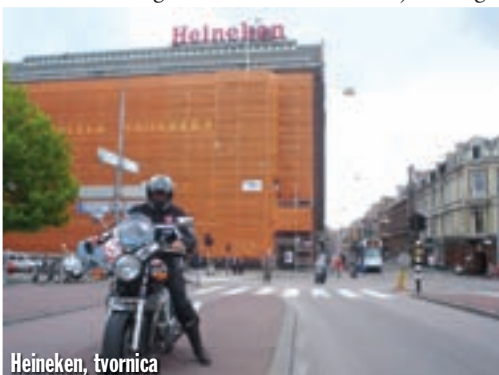
smo to možda sletjeli na Mjesec? Do najbližeg naselja je oko 5 km. Htjeli vi to ili ne, ovakva vas mjesta uvijek podsjetuje kakav neprocjenjivi dragulj imamo 2000 km jugoistočno odavde. Ovo su moto-novine, pa ne želim duljiti, ali o toj bih temi mogao napisati poduži kritički, politički osvrt pod nazivom „Jesmo li uopće svjesni što u Hrvatskoj imamo i tko nam daje pravo da to rasprodajemo?“.

Od ovog sumornog mjesta bježimo natrag u Amsterdam, u namjeri da posjetimo Sheep Museum (muzej brodova). Na žalost, zatvoren je. Umjesto toga odlazimo u Rijksmuseum, koji je ogroman i koji posjeduje gotovo sedam milijuna umjetničkih djela, od kojih je samo dio izložen. Osnovao ga je Luj Napoleon 1808. godine, a na današnjoj adresi u blizini parka Vondel nalazi se od 1885. godine. Prethodno je bio smješten u kraljevskoj palači na trgu Dam. Od značajnih djela ovoga muzeja možemo istaknuti

Rembrandtovu Noćnu stražu nastalu 1642. godine. Vjeruje se da je zbog te slike Rembrandt od bogata čovjeka postao siromašan, ali vjerojatnije je to rezultat lošeg financijskog upravljanja nego javnog nezadovoljstva umjetnikom, iako jedna teorija kaže da su pripadnici policije koji su naručili sliku njome bili razočarani istom. Od vrijednih djela tu su i Mljekarica, Poplava na dan Sv. Elizabete, Vjetrenjača u Wijk, Viteški razgovor itd. Budući da se u blizini nalazi Van Goghov muzej, otišli smo i do njega. Muzej je otvoren 1973. godine i savršeno ističe slike i njaopsežniju zbirku Van Goghovih radova koje je u svijetu prikupio njegov brat Theo, trgovac umjetninama. Najpoznatije slike su Suncokreti, Kurtizana, Par cipela, Žetelac, Autoportret itd. Još prije par dana željeli smo posjetiti kuću Ane Frank, ali zbog velikih gužvi to je bilo nemoguće. U redu je znalo biti i po 300-tinjak ljudi. Danas smo imali

sreće, pa smo je posjetili. Ovaj potresni muzej priča tragičnu priču o obitelji Frank, koja je 25 mjeseci živjela u tajnim odajama. U kolovozu 1944. bili su izdani i deportirani u nacistički logor Bergen-Belsen. Jedino je otac Otto preživio logor, a Ana je zajedno sa svojom sestrom Margot u istome umrla u 15-toj godini. Njezin dnevnik, koji je naknadno pronađen, učinio ju je jednom od najdojmljivijih osoba 20. stoljeća. Objavljen je na više od 60 jezika, a muzej godišnje posjeti više od 800 tisuća ljudi.

Nakon kuće Ane Frank vozimo se prema Begijnhofu. Begijnhof je dio stare gradske jezgre osnovan daleke 1346. godine za članice laičkog katoličkog sestrinstva (Begine), od kojih je posljednja umrla 1971. godine. Ovdje se nalazi i najstarija kuća i jedna od samo dvije drvene kuće u gradu, nastala prije 1521. godine, kada je zbog opasnosti od požara uvedena zabrana gradnje drvenih kuća. Danas



Heineken, tvornica



Muzej Rijk



Muzej Van Gogh



Prema Parizu



Pariz - Slavoluk pobjede, Trg Charles de Gaulle



Pariz - Louvres

u taj dio grada možete ući samo između 10 i 18 sati, nakon čega se vrata u taj miran i očaravajući spokoj elegantnih kuća zatvaraju za posjetitelje. Umorni sjedamo u jedan kafić. Sunce je granulo nakon dugo vremena, pa su svi izašli na ulice i postalo je vrlo živo. Biciklisti ovdje jure kao da su na

utrckama, stoga morate paziti, jer oni to ne čine. Nerijetki su bliski susreti s njima, a nakon što su vas satri, mrzovoljno će nešto promrmljati kroz zube i nastaviti punim gasom. Talijani na skuterima su nula za ove bicikliste. Odlazimo ranije na početak, jer sutra nas čeka Pariz. Sve je spakirano, pa

ujutro nakon kave krećemo u punoj borbenoj spremi. Na izlazu iz Amsterdama još malo kiši, sklisko je, pa nam je na jednoj cestovnoj zakrpi pobjegao prednji kraj, ali ne padamo jer nam naše gume Metzeler Z-6 opraštaju tu malu nepažnju. Ubrzo ulazimo u Belgiju, još jednu državu u kojoj ne postoji

naplata cestarine, a ceste su odlične. To se mijenja ulaskom u Francusku, gdje vas na ulazu čeka ticket.

Vozimo autocestom A1 prema Parizu. Svi voze po propisima jer su kazne ovdje izuzetno visoke. Naš GPS nas upozorava na mobilne kamere čim bi prekoračili dozvoljenu brzinu. Oni koji motociklom krstare autocestama znaju što znači sjediti na motoru satima, pa tako i mi povremeno popuštamo i pomjeramo kazaljku brzinomjera bliže 200 km/h. Posramio nas je jedino vlak nalik raketi, koji je paralelno s autocestom projurio brzinomdaleko većom od 300 km/h. Sudeći po tome, ovdje su vlakovođe daleko najveći frajeri. Na izlazu s autoceste zaustavljamo se na prvom odmoristu kod zračne luke Charles de Gaulle, gdje smo se dogovorili da se nađemo s Brankom. Zajedno odlazimo do

Montfermeila, predgrađa Pariza udaljen 30 km od grada. Kasnije ćemo uvidjeti da ljudi u ovakvim megapolisima za naše pojmove nemaju osjećaj za udaljenosti. Njima je sve blizu.

Prsten oko Pariza dug je oko 60 km, pa je jako važno ne pogriješiti gdje želite ući u grad, jer ako promašite, može vam se desiti da utrostručite put do željenog mjesta u gradu. Nakon tridesetak minuta stižemo u Montfermeil. Brankova supruga Michelle dočekala nas je kao veleposlanike. Večer provodimo uz baranjsku rakiju, domaću kobasicu, crno vino i još mnogo toga. Francuzi vole dobro jesti i piti, pa im je svako sjedanje za stol prava predstava. Dugo u noć razgovaramo i planiramo naredne dane. 13. je srpnja, dan uoči praznika francuske državnosti. Ustajemo i krećemo motorima u grad. Sve je



Pariz - Trg Vandom, u pozadini lijevo Ritz (Lady Di)

**Najpovoljniji uvjeti kupnje!** VOLKSBANK

**Moto Market Servis** **Predbilježbe svih modela za 2009. su u tijeku!** **Kawasaki**  
 Sv.Roka 34, Požega  
 Tel.prodaja 034/292-913  
 Tel.servis 034/291-813  
 mms.moto@mms-moto.hr  
 www.mms-moto.hr **POZEGA**  
 Let the good times roll.

\*THINK DIFFERENT

**EL TORO MOTORCYCLES**

**Unikatne izrade motocikala po želji kupaca**

Servis Harley Davidson  
 Zodiac, Custom chrome, S&S.  
 Expresna isporuka dijelova  
 Garancija za isporučene dijelove  
 Mobilno jamstvo motocikala

web: www.eltoro-motorcycles.com mail: eltoro@eltoro-motorcycles.com  
 tel: +385 1 5621309; Fax: +385 1 5613461 G. Ladoš, Putina 1, 10292 Senkovec



Dom invalida i Pantheon



Pantheon, Napoleonov grob



Pariz - Notre Dame

puno žandarmerije, ali se ne osjeća napetost i turistima je sve dostupno bez ikakvih ograničenja. Prvo se zaustavljamo kod Slavoluka pobjede na trgu Charles de Gaulle, odakle se pruža velika avenija Champs-Élysées. Slavoluk pobjede visok 50 metara impozantan je podsjetnik na Napoleona. Tu je 26. kolovoza 1944. godine francuski narod na čelu s generalom de Gaulleom proslavio oslobođenje. Šećemo Champs-Élyséesom. Sve smo to vidjeli na televiziji, ali naći se ovdje uživo neopisiv je osjećaj. O Eiffelovom tornju se sve zna, pa da ne duljimo, reći ćemo samo da je visok 300 m. U vrijeme njegove gradnje prije više od 100 godina prozvan je groznim i nepotrebnim, a tijekom vremena postao je simbol bez kojega se slika grada ne može ni zamisliti. Potom odlazimo do Place Vandom,

gdje se nalazi poznati Ritz Hotel, gdje je princeza Dijana bila na večeri neposredno prije pogibije. Ovdje parkiramo motore, pa pješice odlazimo u Louvres, najveći muzej umjetnina na svijetu. Posjetitelji ulaze u muzej kroz staklenu piramidu te dolaze u podzemnu Napoleonovu dvoranu, iz koje vode tri krila (Denon, Sully, Richelieu) iz kojih se ulazi u 198 dvorana Louvrea, riznice umjetnosti svih kultura. Najveće vrijednosti muzeja su Mona Lisa, Milška Venera, egipatske, grčke i rimske zbirke itd.

Nakon Louvrea odlazimo do trga Place du Parvis Notre-Dame, pred najpoznatiju gotičku katedralu. Stoljećima se ljudi ovdje mole, kraljevi žene, održavaju se krunidbe careva ili se sahranjuju državni poglavari. Za one koji ne znaju, a i mi smo bili jedni od tih, u pločnik na trgu ugrađena

je brončana ploča s mesinganom zvijezdom koja je simbol zemljopisnog središta Francuske, prema kojemu zvjezdasto prilaze sve nacionalne ceste u zemlji i sve se udaljenosti mjere od te točke. Hodamo dalje uz Seinu, uz zidine unutar kojih je najpoznatije europsko sveučilište, Sorbona.

Vraćamo se po motore, pa se vozimo kroz veliku gužvu i dolazimo pred impozantnu zgradu Pantheona i Doma invalida. Tu sakralnu građevinu sa zlatnom kupolom dao je sagraditi Luj XIV. U unutrašnjosti nalazi se Napoleonov sarkofag od crvenoga finskog porfira (kamen). Ovdje je sahranjena

i većina njegovih generala, a u dvorištu Pantheona izložena su i oružja iz svih Napoleonovih ratova. Htjeli ili ne, dok sve to gledate prožima vas neka jeza. U Pantheonu iza portika s korintskim stupovima nalaze se nadgrobni spomenici Voltairea, Victora Hugoa, Émila Zole i drugih velikana.



Mesingana zvijezda pred Notre Dame

**uvex**  
PROTECTING PEOPLE

**JESENSKI POPUST**

do **50%**

**AC AUTO CROATIA**  
**FRANK THOMAS**

www.uvex.com.hr

**x-ride**  
**road star**  
**jet 100**  
**car007**  
**car005**  
**long top**  
**11 215**  
**brezza**  
**raplor jean**  
**blade jean**  
**long john**

**makrolon**  
The high-tech material  
**ANTI-FREEZE**  
 Thermal Protection

**24 rata**   **24 rata**   **6 rata**

**AUTO CROATIA** d.o.o. **UVEX** i **FRANK THOMAS** OPREMA:  
 Glavni uvoznik za RH proizvođač **UVEX**: ZAGREB, Vlaška 47, tel/fax: 01/48 30 466, E-mail: ac-autocroatia@zg.t-com.hr  
**SPLIT**, Zrinsko Frankopanska 2B, tel.: 021/380 251; **RJEKA**, Clottina 28a, tel./fax: 051/322 323  
 Podružni **UVEX** distributeri: Dubrovnik: **SERVO** tel. 020/418 656; Zadar: **RENT AH ZADAR** tel. 023/236 600; Metković: **MAXI MOTO** tel. 020/690 360; Rijeka: **AVE** tel. 051/377 191; Pula: **SCHIRA MOTO** tel. 021/383 306; Zagreb: **R.P.M.** tel. 01/3777 540; Slavonski Brod: **EURO MOBILE** tel. 035/440 630; Kutina: **BIKE SHOP L.K.D.** tel. 044/683 504; Varaždin: **SUPERBIKE** tel. 042/320 898; Koprivnica: **MOTO BICIKLIST** tel./fax 048/622 191; Osijek: **ŠKARO MOTO**, tel. 031/300 555





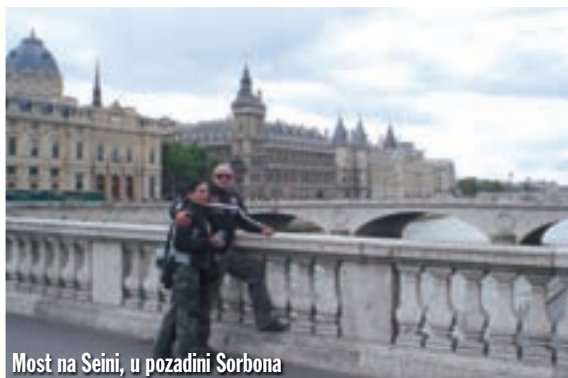
Pogled na Pariz sa stuba crkve Sacre-Coeur



Crkva Sacre-Coeur



Place de Tertre - okupljanje slikara i umjetnika (trg Montmartre)



Most na Seini, u pozadini Sorbona



Zgrada općine i vijećnica grada Pariza

Vrijedno je vidjeti. Umorni odlazimo na večeru.

Sljedećih dana obišli smo poznati place de Tertre na Montmartreu u sjevernom dijelu grada, gdje se skupljaju slikari i rade na trgu među morem turista. Parižani se i dan danas jagme za stanom na tom romantičnom brežuljku na kojem je 1904. godine mladi nepoznati Pablo Picasso stanovao u drvenoj kućici i slikao u velikom siromaštvu. Ovdje se nalazi crkva Sacre-Coeur. Na širokim stubama ispred nje može se satima sjediti i uživati u pogledu na Pariz. Ova bazilika izgrađena je 1871. u spomen na izgubljeni rat protiv Njemačke i pad Pariške komune. Spuštajući se niz brežuljak dolazimo do Pigalla i čuvenog Moulin Rougea. Ne možemo se ne sjetiti Toulouse-Lautreca,

niskoga čovjeka zakržljalih nogu koji je genijalno znao prenijeti na platno čipkaste podsuknje, paunovo perje i pokrete nogu vitkih plesačica.

U Pariz, grad svjetla na Seini ljudi dolaze znatizeljni da ga upoznaju i da uđu u trag njegovim tajnama. Mnogi su ga opjevali, meni najljepše Jacques Prevert i Kurt Tucholsky, u pjesmama o gradu koji do danas nije izgubio ništa od svog šarma. Izmoreni, ali zadovoljni odlazimo u Montfermeil, gdje nam je Michelle priredila pravi mali banket. Kako sam već rekao, Francuzima je objed prava predstava, a sastoji se od neizostavnog aperitiva, zatim glavnog jela (u našem slučaju meso sa žara) te obilja raznovrsnih salata. U toku objeda pijucka se kvalitetno crno vino, umjerenom, deci po deci, ali na kraju se to broji u buteljama. Slijedi desert, a na samom kraju poslužuje se jedna do dvije čašice visoko kvalitetnog vinjaka oznake XO, koja jamči da je vinjak odležao

minimalno 30 godina u bačvi. Eh, Francuska!

Ostao nam je još Versaj, 20 km udaljen od Pariza, u kojem je kralj Louis XIV odlučio mali lovački dvorac svoga oca preurediti u raskošnu palaču. Vozimo se oko pola sata do Versaja i parkiramo motore. Srećemo jednog Rusa na prastarom Hondi koji je do ovdje prevalio 'samo' 9000 km, budući da je iz Vladivostoka. Čestitamo mu i ulazimo u dvorac. Prvo što se može zapaziti je da riječ megalomanija pripada prošlosti, jer si današnji vladari i moćnici ne mogu priuštiti ovako nešto ogromno. Čovjek se u ovom prostoru osjeća kao mrav. Versaj je bio rezidencija, sjedište vlade i apsolutno sjedište moći u Francuskoj. Svi umjetnici i majstori umjetničkog zanata koji su se našli u zemlji, a bilo ih je ukupno oko 30 tisuća, došli su u Versaj da sudjeluju u feudalnom uređenju dvorca. Bilo je potrebno 50 godina da bi rasko-

šan dvorac bio uređen prema volji Kralja Sunca, kako su nazivali Luja XIV. Najpoznatija i najraskošnija prostorija dvorca je 73 m dugačka dvorana zrcala, koja je poslužila kao veličanstvena pozadina kada 1871. godine Bismarck proglasio Njemačko Carstvo. U sredini dvorca raskošna je kraljeva kupaonica. Kraljičina soba nije tako uređena, a stoji podatak da je u njoj rođeno 19 prinčeva i princeza. Fascinantna je i ogromna prostorija u kojoj su pohranjene velika slika na kojima su prikazane 32 najvažnije Napoleonove pobjede. Nešto što nas se posebno dojmilo su versajski vrtovi, koji se nalaze oko 680 m dugačkoga dvorca, a prostiru se na više od 100 hektara i morali su zadovoljiti velike zahtjeve, kao i sam dvorac. Tu su napravljeni vidikovci, široke aleje ukrašene skulpturama i mali umjetni kanali koje nazivaju mala Venecija. U vrijeme dvorskih svečanosti u parku su se izvodile opere i kazališne pred-



Moulin Rouge



Prema Mont Blancu



Policija na autocesti prema Mont Blancu



Vrtovi Versaja



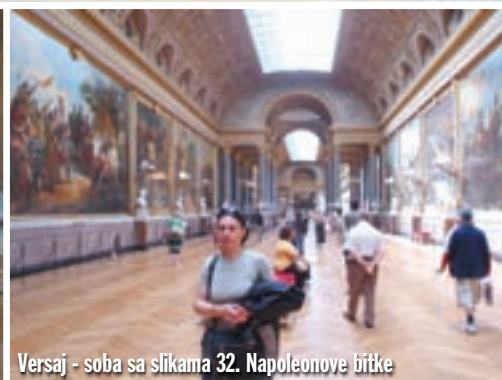
Vrtovi Versaja



Versaj



Versaj, soba zrcala



Versaj - soba sa slikama 32. Napoleonove bitke

stave. Versaj postaje muzejom 1837. godine, u vrijeme građanskoga kralja Louis-Philippea. Ispunjeni dojmovima odlazimo na večeru i ranije liježemo jer sutra nas čeka dug put do Hrvatske. Većinu stvari smo spakirali navečer, pa ujutro krećemo odmah nakon kave.

Branko nas izvodi nekih 50 km izvan Pariza i tu se rastajemo. Vrijeme je sunčano i vrlo toplo. Put nas vodi prema Maconu, na čijoj ćemo se periferiji odvojiti lijevo prema Ženevi. Na jednoj benzinskoj pumpi susrećemo desetak francuskih policajaca koji voza Yamaha FJR. One su službena vozila francuske policije. Motocikli su potpuno novi i vjerojatno su ih vozili u neki veći grad. 'Pošleпали' smo se iza njih, jer nisu vozili ispod 180, tako smo dobar dio puta prevalili u teškom prekršaju, ali pod pratnjom zakona. Može li ljepše? Kod Ženeve plaćamo prvu cestarinu 27 €. Put nas dalje vodi ka Chamonixu i tunelu Mont Blanc.

Trebali smo zanoćiti u malom mjestu Clusesu uz auto cestu, ali odlučujemo ići do kraja, a to znači do Rijeke, obzirom da je tek 14 h. Ubrzo stižemo pred veličanstveni Mont Blanc visok 4870 m, čiji su vrhovi pod velikim snijegom. Cesta je fantastična i puna zavoja prije ulaska u tunel. Pravila u tunelu su sljedeća: minimalna brzina je 50 km/h, a najveća 70 km/h uz razmak vozila od 150 m, tako da se vozila u tunel propuštaju naizmjenično. Tunel je dugačak 15 km i to ćete platiti 24 €. Po izlasku iz tunela predivan je pogled na prirodu koja nas okružuje, a putem se nižu poznata talijanska skijališta.

Prolazimo Aostu i vozimo prema Milanu. Umorni smo, zaustavljamo se samo toliko da utočimo gorivo, malo se protegnemo i popijemo kavu. Kod Milana nas usporava kolona od 32 km nastala uslijed prometne nezgode na auto cesti. Slijedili smo primjer talijanskih motorista i

tu dionicu izvezli po zaustavnom traku. Poslije Milana poznatom cestom vozimo prema Trstu. Po običaju promašim ulaz u Trst, koji vodi ka Bazovici i Kozini, pa završavam na auto cesti u Sloveniji. Hvata me panika jer nemamo vinjetu pa se zaustavljamo na prvoj benzinskoj stanici, gdje nam prodavač odgovara da nema vinjetu za motocikl. Dao mi je savjet ako me zaustavi policija da ih uputim na njihovu benzinsku zbog provjere o nemogućnosti prodaje vinjete. Nije me baš ohrabrio, pa u strahu nastavljamo do prvog izlaza sa auto ceste kod Divače. Dalje nam je sve poznato, pa lagano vozimo do naše granice. Noć je u Sloveniji vrlo hladna, a uz cestu je mnogo divljači. Na izmaku smo snaga te u Rijeku stižemo oko 1 h po ponoći, nakon 1300 km 'u komadu'. Sveukupno smo na ovom putu napravili nešto preko 6000 km. Smještaj nam je osiguran u Bakarcu, podižemo vizire i

tih 20-tak km do odredišta udišemo miris mora i Mediterana.

Još je jedno veliko i lijepo iskustvo iza nas. Ostatak ljetovanja provodimo većinom na otoku Krku i crikveničkoj rivijeri, a dogodine - tko zna? No, jedno je sigurno: slijedit ćemo sunce, a to znači jug, jug i samo jug.

Ovo putovanje realizirali smo uz veliku podršku naših sponzora, koje na kraju svakako želimo spomenuti: www.škaro moto.hr prodajni salon i servis Osijek, kao i spretne ruke majstora Milić Zlatka (Paje) iz navedenog servisa, koji nam je za ovaj put pripremio našeg XRJ-a i koji je strpljivo podnio sve moje upite i zahtjeve, a vjerujte bilo ih je podosta. Veliku podršku pružio nam je AMK Slavonac Osijek, knjižara Nova Osijek, Q-club Osijek, Tvrtka Intertours Osijek i svakako naš prijatelj Mihalička Damir (Miha), kompjutorski mag koji nam je pomogao oko našeg Garmina (navigacije). Svima od sveg srca hvala. ■



Mont Blanc



Italija, izlaz iz Mont Blanca



Bakarac